

1-2-ب) اندازه‌ی هسته

- پس از اینکه تامسون الکترون‌های اتمی را کشف کرد، بزودی اولین مدل مفصل اتمی را، که از مدل مبتنی بر نظریه‌ی جنبشی (گره‌ی سخت بودن ذرات) فراتر می‌رفت، پیشنهاد نمود (1900).
- در مدل تامسون فرض می‌شد که الکترون‌ها در میان بارهای مثبت سنگینی با ابعاد اتمی حدود $10^{-8} \text{ cm} \approx$ شناورند. بر طبق این مدل هر ذره‌ی با سرعت زیاد می‌توانست فقط توسط پدیده‌ی پخش در ماده‌ی جامد نفوذ کند.
- ولی چند سال بعد آزمایش‌های پراکندگی ذرات آلفا توسط برگه‌های طلا (1909) نشان داد که پراکندگی به عقب خیلی بیش از آنی است که فرایند پخش مجاز می‌داشت.
- راترفورد متذکر شد که این امر ناشی از وجود یک هسته‌ی اتمی بسیار کوچک ($10^{-8} \text{ cm} \ll$) می‌باشد، که به سادگی یک نیروی الکتریکی (کولنی) بر ذره آلفا وارد می‌کند؛
- وی سپس از روی آن قوانین پراکندگی را به دست آورد.
- اندازه‌گیری‌های بعدی نشان داد که این قانون در موارد زیر صادق نیست:
- انرژی جنبشی ذره‌ی آلفا بسیار زیاد باشد.
- عدد اتمی ماده پراکنده بسیار کم باشد.
- - مختصری از این قوانین در قسمت (5-4-ج) آمده است.

بقیه اندازه هسته

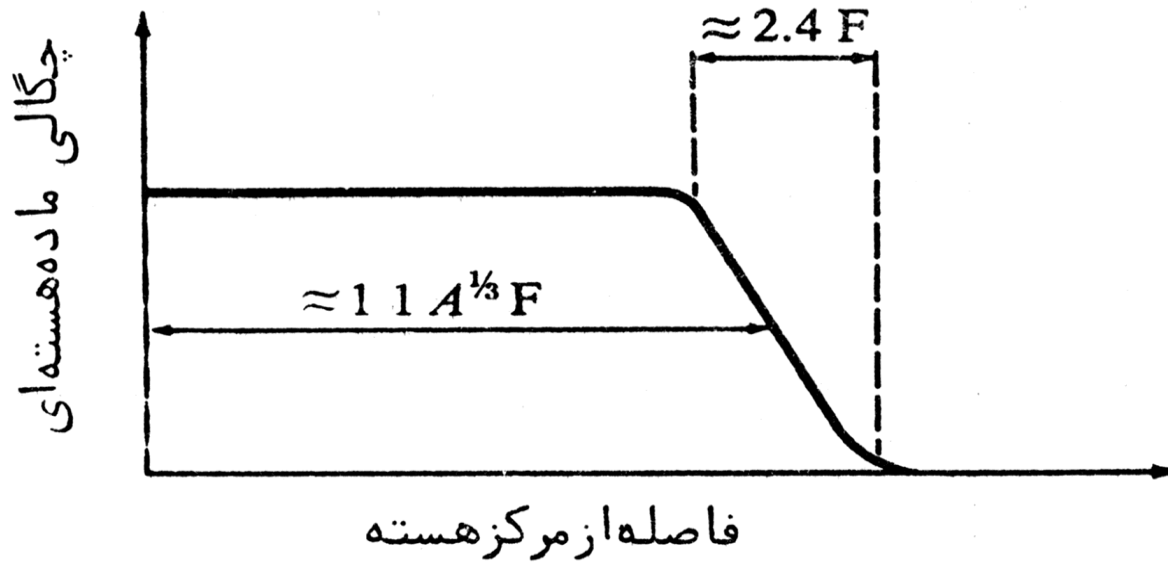
- آزمایشهای دقیقتر، با بهره گیری از پراکندگی ذرات هسته‌ای دیگر و الکترون‌ها، نشان داده‌اند که شعاعی که در آن آثار هسته‌ای ظاهر می‌شود از رابطه‌ی تقریبی زیر به دست می‌آید

$$R = R_0 A^{1/3} \quad (5-1) \bullet$$

- که در آن R_0 موسوم به ثابت شعاعی و دارای مقادیر زیر است:

$$R_0 \approx \begin{cases} 1.4 F & \text{for nuclear particle scattering on nuclei} \\ 1.2 F & \text{for electron scattering on nuclei} \end{cases} \quad (6-1) \bullet$$

شکل 1-1: توزیع چگالی ماده‌ی هسته‌ای در یک هسته

1-2-ج) تکانه‌ی زاویه‌ای ذاتی هسته

- تکانه‌ی زاویه‌ای هسته یک کمیت مهم است زیرا، همانطور که خواهیم دید، ساختار هسته‌های مرکب را محدود می‌کند و بر کلیه‌ی خواص دینامیکی هسته تاثیر می‌گذارد. در این بخش فقط جزئیات اندکی از تکانه‌ی زاویه‌ای یک سیستم ذرات را مورد بحث قرار خواهیم داد.
- به طرق تجربی و از روی قوانین مکانیک کوانتومی معلوم شده است که نوترون و پروتون مانند الکترون دارای تکانه‌ی زاویه‌ای ذاتی $\frac{1}{2}\hbar$ یا اسپین هستند (\hbar مساوی است با ثابت پلانک h تقسیم بر 2π).
- $I\hbar$ یا تکانه‌ی زاویه‌ای یک بردار است، پس تکانه‌ی زاویه‌ای کل یک هسته، برداری است برابر با حاصل جمع برداری تکانه‌های زاویه‌ای ذرات متشکله آن.

تکانه زاویه ای هسته

- به طریق تجربی معلوم می‌شود که هسته‌های مرکب دارای تکانه‌ی زاویه‌ای برابر با $I\hbar$ هستند، که در آن :
- برای هسته‌های با A زوج : I یک عدد صحیح (از جمله صفر) است.
- برای هسته‌های با A فرد : I یک عدد صحیح (از جمله صفر) به علاوه $\frac{1}{2}$ میباشد.
- مثلاً هسته‌ی دوتریوم H^2 دارای $I = 1$ و برای هسته‌ی Li^7

$$I = \frac{3}{2}$$

بقیه تکانه زاویه ای

- بر طبق قوانین مکانیک کوانتومی در مورد جمع کردن تکانه‌های زاویه‌ای، برای هر سیستم شامل P ذره،
 - اگر P زوج باشد دارای یک تکانه‌ی زاویه‌ای (نسبت به مرکز جرمش) مساوی بایک عدد صحیح ضربدر \hbar خواهد بود.
 - و اگر P فرد باشد تکانه‌ی زاویه‌ای آن برابر یک عدد صحیح به علاوه $1/2$ ضرب در \hbar خواهد بود.
 - این ویژگی، هم در مورد الکترون‌های اتمی، هم در مورد اجزاء متشکله‌ی هسته معتبر است.
 - بنابراین، اگر هسته‌ی H^2 از دو پروتون به علاوه یک الکترون ساخته شده بود (تا $Z=1$ شود) انتظار می‌رفت که 1 برابر باشد با
- $$\frac{1}{2} \text{ یا } \frac{3}{2}$$
- ولی اگر هسته‌ی H^2 از یک پروتون و یک نوترون تشکیل شده باشد انتظار داریم که 1 برابر صفر یا 1 (اسپنهای موازی یا پاد موازی) باشد، مقدار اخیر با تجربه سازگار است.

بقیه تکانه زاویه ای هسته

- استدلالی مشابه برای هسته‌های دیگر نشان می‌دهد که هسته‌ها نمی‌توانند متشکل از پروتون و الکترون باشند بلکه از پروتون و نوترون تشکیل شده‌اند.
- در اینجا طریق اندازه گیری | را نمی‌آوریم همین قدر متذکر می‌شویم که طیفهای مولکولی و اتمی، به میزان اندکی توسط آثار مغناطیسی ناشی از تکانه‌ی زاویه‌ای هسته‌ای تغییر می‌کنند، و مقدار | را اغلب می‌توان به این ترتیب به دست آورد.
- تبدیلات هسته‌ای نیز قویاً تحت تاثیر تکانه‌های زاویه‌ای اولیه و نهایی سیستمها قرار می‌گیرند، زیرا این تبدیلات باید قانون پایستگی تکانه‌ی زاویه‌ای را حفظ کنند. این امر، تعیین | را در بعض موارد ممکن می‌سازد.

-2-ذ) خواص دینامیکی هسته‌ها

- هسته‌ها مانند اتمها، می‌توانند در حالت‌های (estates) برانگیخته (excited) با انرژی‌های معین باشند.
- گذارهای (transitions) بین حالت‌های برانگیخته با گسیل تابش (radiation Emission) الکترومغناطیسی (پرتوهای گاما) صورت می‌گیرد که کاملاً مانسته‌ی گسیل نور از اتمهاست.
- اختلاف اصلی در این است که حالت‌های انرژی اتمی با انرژی‌هایی حدود یک الکترون ولت از هم فاصله دارند، در صورتی که فاصله‌ی بین حالت‌های هسته‌ای حدود 10^4 تا 10^6 الکترون ولت eV است.
- همانطور که با مطالعه‌ی طیف‌های اتمی می‌توان ترازهای انرژی اتمی (levels) را مشخص کرد و به مدل‌های اتمی رسید، مطالعه‌ی طیف‌های پرتو گاما نیز منجر به مطالعه‌ی حالت‌های انرژی هسته‌ای و پیشنهاد مدل‌های هسته‌ای می‌شود.

خواص دینامیکی هسته ها

- هسته ها همچنین می توانند به یکدیگر تبدیل (transformation) شوند. بعضی از تبدیلها خود به خود (spontaneously) باگسیل الکترون های مثبت یا منفی (پرتوهای بتا) یا باگسیل ذرات آلفا صورت می گیرند.
- تبدیلهای دیگر را می توان توسط بمبارانهای هسته ای القاء کرد.
- در تمام موارد تعداد کل نوکلئونها پایسته است. به علاوه، پایستگی توام جرم و انرژی، پایستگی تکانه ی خطی، و تکانه ی زاویه ای نیز برقرار است.
- تا به حال نقص هیچیک از این قوانین پایستگی دیده نشده است. این قوانین نقش مهمی در اغلب جنبه های فیزیک هسته ای بازی می کنند.

1-2-5 نامگذاری

Nomenclature

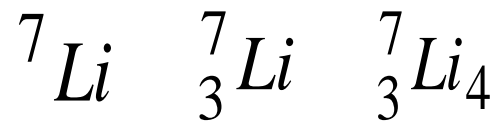
- مانند هر رشته‌ی تخصصی دیگر، در این رشته نیز بعضی واژه‌ها مصطلح می‌باشند. در زیر مهمترین آنها را ذکر می‌کنیم:
- ویژه هسته (Nucleide): یک هسته‌ی خاص، با اعداد پروتونی (Z) و نوترونی (N) معین.
- ایزوتوپها (Isotopes): ویژه هسته‌های با Z برابر و N مختلف.
- ایزوتونها (Isotones): ویژه هسته‌های با N برابر و Z مختلف.
- ایزوبارها (Isobars): ویژه هسته‌های با عدد جرمی A برابر
($A=Z+N$)
- ایزومر (Isomer): ویژه هسته‌ی در حالت برانگیخته با نیمه عمر قابل اندازه گیری .
- نوکلئون (هستک Nucleon): نوترون یا پروتون.

نام گذاری

- **مزونها (Mesones):** ذراتی با جرم بین جرم الکترون (m_e) و جرم پروتون (M_H)
(. شناخته شده ترین مزونها عبارتند از
- **مزونهای پی (π)** ($\approx 270m_e$) : که نقش مهمی را در نیروهای هسته‌ای بازی می‌کنند، و **مزونهای مو μ** ، (μ) : که در پدیده‌های پرتو- کیهانی مهم هستند.
- **پوزیترون:** الکترون با بار مثبت به جرم .
- **فوتون:** کوانتوم تابش الکترومغناطیسی، که معمولاً به صورت نور، پرتو X، یا پرتوگاما ظاهر می‌شود.
- **یک ویژه هسته (nuclide)** معین را با نمادی نظیر
$$Li^7 \quad {}_3Li^7 \quad {}_3Li4^7$$
- مشخص می‌کنند، **حروف معرف عنصر** هستند. **شاخص بالای سمت راست** معرف عدد جرمی **A**، **شاخص پایین سمت چپ** معرف عدد اتمی **Z** و **شاخص پایین سمت راست** بیانگر عدد نوترونی **N** می‌باشند.

نام گذاری

- طبق قراردادهای جدید عدد جرمی اغلب به صورت شاخص پایین سمت چپ نوشته می‌شود، و نماد (symbol) به صورت زیر نگاشته می‌شود،

- در این کتاب، هسته‌ی برانگیخته را توسط نماد آن و با ستاره‌ای (*) در گوشه‌ی بالای سمت چپ، نشان می‌دهیم، مثل ${}^7\text{Li}^*$.